

lench. num. 2. & præter tradita per ipsum, maxime me movet, quod haec stipendia tribuunt pro labore personali, & reali assistentia; ideo veritas inspicitur, juxta quam, et si quis duarum vicem gerat personarum quoad nonnullos effectus, verò tamen naturaliter unicum est individuum, nec potest interesse, canere, aut recitare sub idem tempus sicut duo, ut duplex stipendum mereatur. Ad hæc cum cæteri Canonici concurrentes eandem præfuent operam, & pariter laborent, æqually mercede sunt digni, & absque iniuriam non posset uni plus retribui, quam cæteris: nec interest quod ille duplicit potiatur officio, cum distributiones non præfuent propter illud, sed pro labore, & assistentia. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proœm. num. 165.

31 Non urgent quæ D. Covar. pro opposita expedit opinione. Non primum de lege Titia 19. §. Qui Marco, de ann. legat. quia nihil ad rem, cum ibi quæstio sit de liberali largitione testatoris, qui non prohibebatur ex propriis plures summas eidem relinquere, l. Si quis in principio 22. de legat. 3. At nos verfamur in specie omnino diversa, de solvendo scilicet ex justitia mercedem laboris absque aliorum præjudicio: & ex diversis non fit illatio, maxime si rationis reperiatur disparitas. Barbosa in loc. comm. loc. 37.

32 Nec secundum, quoniam qui dupli fungitur munere, utriusque supportat onus, unde salarium illorum merito percipit: sed Canonicus dignitatem obtinens, non magis laborat dum Divinis interest, ob multiplicitudinem præbendarum. De dupli salario, quod debetur duo officia exercenti, videns Mastrill. sup. ex num. 72. Neque ultimum, quandoquidem vox activa in electionibus competit ratione officii, seu dignitatis: inde est, ut qui Canonicatum, ac Dignitatem imperavit in eadem Ecclesia, duo suffragia ferre possit: distributiones verò non præstantur intuitu dignitatis, sed personæ, & ministerii exhibiti. Tusch. lit. D, conclus. §13. num. 3. & 4. Et conclus. §14. num. 2. quare duplicari non debent. Vide infra, num. 35.

Ad Num. 7.

33 Circa applicationem distributionum, quas Canonici, & alii non interessentes amittunt, duo extant decreta, quæ inter se adversa videntur, ex Trident. sess. 21. de reformat. cap. 3. ac sess. 22. de reformatione: cap. 3. per illud vacantes portiones propter absentiam interessentibus accrescant, per hoc cedunt Fabricæ Ecclesiæ, si indigeat, vel alteri loco pio ad Ordinarii arbitrium. Pro quorum conciliation non pauca Interpretes tradidunt, ut Azor. Instit. moral. lib. 7. cap. 7. quæst. 8. Philiar. de Offic. Sacerd. part. I. cap. 1. num. 14. Sanch. Conf. Moral. lib. 2. cap. 2. dub. 88. num. 4. Tondut. qq. benefic. part. I. cap. 52. numer. 4. Navar. de orat. miscellan. 59. n. 9. Guttier. Canon. lib. 1. cap. 1. n. 107. Garc. de Benefic. part. 3. cap. 2. num. 460. cum seqq. Monet. de distribut. quotid. part. 3. q. 6. n. 29. Barbosa collect. d. cap. 3. sess. 22. num. 5. ubi alii.

34 Est igitur communis resolutio (quæ hic traditur) docens distributiones, quibus privantur absentes, interessentibus acquiri. Ita tenent Monet. num. 16. Castr. Palao tom. 2. disput. 3. punct. 8. num. 2. Sanch. num. 3. Navar. & Tondut. ubi proximè, Guttier. num. 105. Trullench. in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 20. n. 1. Garcia sup. n. 460. Marescot. variar. lib. 2. cap. 32. n. 20. Surd. de alim.

Qualis infirmitas ad hunc effectum sufficiat, Medicorum iudicio definiri oportet, cui iudex stare

tit. 1. quæst. 82. num. 16. Barbosa cum aliis de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. num. 86. Ad dictum caput 3. sess. 22. respondet Navar. quem plerique sequuntur, procedere in distributionibus, quas Praelatus non ex necessitate, & præcepto Concilii, de quo in d. cap. 3. sess. 21. sed pro suo arbitrio ex quibusdam præbendas, & dignitatibus instituit inter Beneficiarios ipsos, quibus portio detrahitur, dividendas; tunc enim distributiones, quas absentes percipere deberent, non interessentibus, sed Fabricæ Ecclesiæ, aut alteri pio loco tribui jubentur per Concilium: quod constituit aliud quoad distributiones ordinarias ex tertia parte omnium fructuum, & proventuum instituendas, juxta dictum caput. 3. sess. 21.

Sin autem aliquis in diversis Ecclesiis ex dispensatione duplicit potiatur præbenda, in qualibet distributiones capere poterit pro tempore, quo interfuerit in ipsa; sed in illa, à qua absuerit, lucrabitur nihil. Trullench. sup. dub. 5. num. 1. Monet. part. 2. q. 4. n. 19. Barbosa de Canon. cap. 21. n. 19. Hurtad. de resident. lib. 5. refol. 3. subrefol. ult. ubi limitat, si omnes fructus Ecclesiæ ubi non interesset, in distributionibus consistant. Hacc juncte traditis supra, n. 30.

Cum aliquando qui Divinis non assistunt, jure 35 distributiones percipiunt, queritur utrum his etiam accrescat pro rata pars lucri, quo privantur absentes absque causa legitima? Et solum verè interessentibus accrescere opinatur Barbosa de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. numer. 90. Machad. en el perfecto confessor, lib. 1. part. 4. tract. 3. docum. 7. num. 3.

Si nullus ex his, qui interesse debent, ut distributiones capiant, choro assistat, illæ cedunt Ecclesiæ. Trullench. sup. dub. 20. num. 5. Sanch. dub. 88. numer. 6. Bonac. diff. 2. de Hor. Canon. q. 7. punct. 1. num. 10. Monet. de distribut. quotidian. part. 2. quæst. 6. n. 21. Guttier. Canon. lib. 1. cap. 1. num. 138. Tondut. question. Benefic. part. I. cap. 102. numer. 2. Marescot. variar. lib. 2. cap. 32. num. 19. Barbosa cum plurimis de Canon. cap. 24. num. 36. Sed si dum valeret aliquoties interesset Divinis, infirmus proportionaliter distributiones lucrabitur, veluti si singulis mensibus capiebat centum, cum illi interessent ducenta deberentur, non percipiat ægrotus centum, quæ integra valetudine gaudens ob negligientiam amitteret. Trullench. ubi proximè, Bonac. num. 12. Sanch. n. 4. Quod forum conscientiae si is, qui assistere non solebat, in infirmitatem lapsus, apud se constitutus in posterum continuo Divinis interesse, poterit distributiones licite percipere. Hurtad. de resident. lib. 5. refol. 3. subrefol. 8. §. 1. num. 9. ubi alii.

Observandum est, quod consuetudine poterit 46 introduci, ne infirmi distributiones præfentur. Hurtad. d. refol. 3. §. 4. subrefol. 6. n. 1. Trullench. d. dub. 8. num. 2. & dub. 15. num. 13. Bonacina sup. num. 5. Garc. de Benefic. part. 3. cap. 2. num. 361. qui ita per S. Congregationem testatur declaratum.

Infirmis junguntur jam senio consecuti, cum se 47 nec esset ipsa sit morbus, qui distributiones capient absentes, si solerent antea Divinis interesse: in quo judicis arbitrium verfabitur, ut aestimet an Canonicus senex suo muneri valeat incumbere. Ita ex pluribus Barbosa d. cap. 24. n. 37. Monet. sup. q. 7. num. 7. cum aliis, Trullench. d. dub. 8. num. 6. Garc. n. 363. Tondut. n. 4.

Ibi : *Tenetur tamen dominus famulo.*

43 Dominus de æquitate modicos sumptus facere debet pro famulo apud se ægritudine preso, de quo Guttier. num. 16. Azeved. num. 19. Caroc. num. 35. sed si quantitatem considerabilem impenderit, eam in salario computabit, aut aliunde repetet, nisi ut pauperi erogaverit, aut consuetudo aliud induxit. Quæ magna, vel modicae expensæ censeantur, à judicis pendet arbitrio. Guttier. ubi proximè, Caroc. n. 36. Menoch. de arbitrar. cap. 21. num. 8.

Ibi : *Sed & propter officium, & dignitatem.*

44 De Canonico ægro ad famulum, quoad lucrandum stipendum, arguere non licet ob rationis diversitatem; nam plus juris habet ille ad distributiones, quam ille ad salarium, quæ solent ex fructibus ipsarum præbendarum instituti. Trident. sess. 21. de reformat. cap. 3. & sess. 22. de reformat. cap. 3. ideo qui interest, potius recuperat ademptum, quam sacrificat. Præterea cum Capitulum sit unus corpus, quanvis ex eo aliquis deficiat,

Varias Resolut. Lib. III. Cap. XIII. 109

stare debet. Trullench. Vivian, & alii ubi proximè. Plurimæ ægritudinum meminerunt Barbosa de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. à numer. 56. Monet. part. 2. quæst. 6. Cened. Canon. quæst. 1. ex n. 7. Hurtad. num. 5. Trullench. d. dub. 8. ex quibus comperit habetur, quod absens à choro distributionibus non privatur.

Ibi : *Famulo infimo salarium esse præstandum.*

41 Ita tenerunt quos congerit Hermof. in l. 7. gloss. 1. n. 3. tit. 2. p. 5. Cevall. comm. cont. comm. quæst. 288. eaque opinio æquitate potius, quam jure defenditur, ut ait Caroc. de locat. rubric. de famul. & pediæq. num. 25. Sic contraria frequentior, ac verior placet Præsidii nostro, cui assentij Trullench. in Decalog. lib. 4. cap. 1. dub. 5. n. 11. Pet. Navarra de restit. lib. 2. cap. 2. n. 227. Bonac. tom. 2. diff. 3. q. 7. punct. 4. n. 13. Filiac. tract. 36. cap. 6. quæst. 7. Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 3. num. 3. Guttier. Præficar. lib. 4. quæst. 52. num. 13. Azeved. int. 9. à num. 16. tit. 15. lib. 4. Recop. Surd. de aliment. tit. 4. quæst. 23. num. 35. Parlador. different. 130. §. 9. n. 2. Diaz de Mena Præficar. lib. 1. quæst. 8. §. 2. num. 17. Selva desalarii familiar. q. 61. num. 10. Morla Empor. Jur. tit. 2. quæst. 28. num. 11. Caroc. ubi proximè, qui conclusionem multipliciter limitat, omisso iis quos refert ac sequitur Hermofilla.

42 Communis non procedit de consuetudine, quando famulus ad paucos dies ægrotavit. Trullench. cum aliis Theologis, Caroc. num. 32. nec si post tempus completum servire sit paratus tanto tempore, quando ob morbum ministrare nequit; sed ad hoc famulus invitus non tenetur. Caroc. num. 29. & 30. Guttier. num. 14. Azeved. num. 21. ubi limitat si domus tunc non egeret operis famuli, sicut tempore infirmitatis. Similiter si famulus per alium implevit ministerium suum, dum ægritudine laboravit, salarium capiet integrum. Guttier. n. 15. Azeved. n. 19.

Ibi : *Tenetur tamen dominus famulo.*

43 Dominus de æquitate modicos sumptus facere debet pro famulo apud se ægritudine preso, de quo Guttier. num. 16. Azeved. num. 19. Caroc. num. 35. sed si quantitatem considerabilem impenderit, eam in salario computabit, aut aliunde repetet, nisi ut pauperi erogaverit, aut consuetudo aliud induxit. Quæ magna, vel modicae expensæ censeantur, à judicis pendet arbitrio. Guttier. ubi proximè, Caroc. n. 36. Menoch. de arbitrar. cap. 21. num. 8.

Ibi : *Sed & propter officium, & dignitatem.*

44 De Canonico ægro ad famulum, quoad lucrandum stipendum, arguere non licet ob rationis diversitatem; nam plus juris habet ille ad distributiones, quam ille ad salarium, quæ solent ex fructibus ipsarum præbendarum instituti. Trident. sess. 21. de reformat. cap. 3. & sess. 22. de reformat. cap. 3. ideo qui interest, potius recuperat ademptum, quam sacrificat. Præterea cum Capitulum sit unus corpus, quanvis ex eo aliquis deficiat,

per reliquos cultus debitus exhibetur, interessentibus pro legitimè impedito ministrantibus.

Vers. *Sexto hoc ipsum erit.*

Ut infirmus Beneficiarius distributiones absens 45 lucretur, opus est quod dum salute potiebatur, interesset Divinis consueceret. Trullench. sup. lib. 1. cap. 8. dub. 8. numer. 5. Azor. inst. moral. part. 2. lib. 7. cap. 7. quæst. 11. Sanch. conf. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 90. num. 3. Bonac. diff. 2. de Hor. Canon. quæst. 5. punct. 1. num. 10. Monet. de distribut. quotidian. part. 2. quæst. 6. n. 21. Guttier. Canon. lib. 1. cap. 1. num. 138. Tondut. question. Benefic. part. I. cap. 102. numer. 2. Marescot. variar. lib. 2. cap. 32. num. 19. Barbosa cum plurimis de Canon. cap. 24. num. 36. Sed si dum valeret aliquoties interesset Divinis, infirmus proportionaliter distributiones lucrabitur, veluti si singulis mensibus capiebat centum, cum illi interessent ducenta deberentur, non percipiet ægrotus centum, quæ integra valetudine gaudens ob negligientiam amitteret. Trullench. ubi proximè, Bonac. num. 12. Sanch. n. 4. Quod forum conscientiae si is, qui assistere non solebat, in infirmitatem lapsus, apud se constitutus in posterum continuo Divinis interesse, poterit distributiones licite percipere. Hurtad. de resident. lib. 5. refol. 3. subrefol. 8. §. 1. num. 9. ubi alii.

Observandum est, quod consuetudine poterit 46 introduci, ne infirmi distributiones præfentur. Hurtad. d. refol. 3. §. 4. subrefol. 6. n. 1. Trullench. d. dub. 8. num. 2. & dub. 15. num. 13. Bonacina sup. num. 5. Garc. de Benefic. part. 3. cap. 2. num. 361. qui ita per S. Congregationem testatur declaratum.

Infirmis junguntur jam senio consecuti, cum se 47 nec esset ipsa sit morbus, qui distributiones capient absentes, si solerent antea Divinis interesse: in quo judicis arbitrium verfabitur, ut aestimet an Canonicus senex suo muneri valeat incumbere. Ita ex pluribus Barbosa d. cap. 24. n. 37. Monet. sup. q. 7. num. 7. cum aliis, Trullench. d. dub. 8. num. 6. Garc. n. 363. Tondut. n. 4.

Vers. *Septimo, quotidiane.*

Lucratur ægrotans distributiones, ac si inserviret, quanquam propriâ culpâ morbum contraxerit. Sanch. sup. dub. 91. num. 2. Trullench. d. dub. 8. numer. 4. Castr. Palao tom. 2. diff. 3. punct. 9. §. 1. num. 3. Navarra de restit. lib. 2. cap. 2. num. 239. Monet. d. q. 6. num. 12. Flamin. de resignat. Benefic. lib. 4. quæst. 3. num. 52. Guttier. ubi proximè, & Garcia, Tondut. d. cap. 102. num. 3. Barbosa cum aliis de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. num. 63. quodita verum, nisi datâ operâ Beneficiarius ægritudini occasionem præficeret, ut distributiones absque interessentia percipiat: & hoc D. Covar. insinuat, & comprobatur ex traditis per me supra, lib. 2. cap. 16. n. 91. & Præfic. cap. 6. n. 16.

Vers. *Octavo non tantum.*

Non assitens Divinis ob aliquam corporis ne- 49 cessitatem, distributionibus quotidiani carere non debet. Exempla tradunt, conclusionem tenentes Trullench. in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 9. Sanch. conf. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 92. Hurtad. de resident. lib. 5. refol. 3. subrefol. 8. §. 2. Castr. Palao d. §. 1. Barbosa de Canon. cap. 24. & de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. atque de potest. Episcop. alleg. 53. ex num. 3. Monet.

Monet. sup. part. 2. quest. 5. Ricciul. Prax. Aur. resol. 444. Duannas regul. 206. num. 6. Tusch. lit. D. concl. 514. num. 8. Garcia d. cap. 2. n. 364. Cevall. com. cont. comm. q. 585. num. 14. Necesitatem accipimus, cùm ex interessentia grave damnum imminet vita, famae, aut rei familiaris. Cafr. Palao sup. §. 2. Hurtad. num. 1. Sed quando hoc contingat, & necessitas sufficiat ad excusationem, in judicis resdet arbitrio, regulariter docuit Menoch. de arbitrar. cas. 481. in fin.

50 Ut Canonicus ratione justi impedimenti, seu necessitatis distributiones lucretur, oportet quod in urbe sue Ecclesiae resideat, quod D. Covar. docet, cui adhaeret Sanch. d. dub. 92. Contrarium sentiunt communiter Interpretes, quando necessitas compellit ad extendum urbe, ut cum pluribus resolvit Barbosa de Canonic. cap. 24. num. 38. Trull. num. 5. Sed nostri Praesidis ea videtur mens, ut si qui alias in Ecclesia non residet, & consequenter choro aedificie nequibat, necessitatem experatur corporalem, quae sufficiat ad lucrandum distributiones, eas nihilominus non percipiet. Aliud erit ubi periculum cogit locum Ecclesiae deserere, veluti propter inimicorum potentiam, Principis odium, aut quod simile damnum; unde qui patratus est redire ut inferiat, remoto periculo, distributionibus privari non debet, modò anteia interessit solitus foret. Sanch. num. 4 faciunt præmissa de infirmo sup. num. 45. Sed ex consuetudine fieri potest, ne absentes ex legitima causa necessitatis distributiones percipient. Trullench. num. 1. Bonacina disf. 2. de Hor. Canonic. q. 5. punct. 2. num. 3.

Vers. Nonò hinc deducitur.

51 Absens à loco Ecclesiae præ timore pestis, non lucratur distributiones quotidianas, nisi aliud de consuetudine servetur. Sanch. num. 2. Barbosa cum plurimis num. 40. Dissentient tamen alii, qui opinantur non desiderari consuetudinem, ut pestis causâ absentes consequantur distributiones. Trull. num. 4. Bonacina n. 7. Monet. d. q. 5. n. 74.

Vers. Decimò eadem ratione.

52 Canonicus ejus à civitate absque culpa propter seditionem, capiet distributiones, ubi viguerit consuetudo, quod absentibus ex justa causa solvantur. Sanch. num. 5. quod nulla consuetudinis facta mentione docent. Cevall. dicit. q. 585. num. 16. Cened. Canonicar. quest. 1. n. 43. Barbosa cum aliis num. 44. Tusch. d. concl. 514. num. 7. & generaliter verum est, quod existente legitima necessitatibus, seu impedimentis, causa distributiones percipit Canonicus qui Divinis non interessit, omni remota consuetudine. Garc. disf. cap. 2. num. 364. aliquo inannis redderetur dispositio capituli unici de Cleric. non resid. in 6. quatenus præcipit, distributiones præstari non interessentibus ex aliqua corporis necessitate.

Vers. Undecimò ex his colligitur.

53 Beneficiarius carcere detenus injustè, distributiones lucretur. Sanch. d. dub. 92. n. 3. Trullench sup. cap. 8. dub. 10. num. 2. Bonacina d. punct. 2. §. 1. num. 3. Hurtad. d. §. 3. Garcia ubi proxime, Cevall. num. 15. Armendariz ad leg. Navar. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. n. 77. Monet. de distribut. quotidian. part. 2. q. 5. numer. Gonz. ad reg. 8. 2. subf. 9. ex n. 2.

Excommunicatus innocens distributiones quaerit, ac si choro interesset. Trullench sup. numer. 2. Hurtad. d. §. 2. subf. 8. num. 10. Sanch. Consil. Moral. lib. 2. cap. 2. dub. 92. num. 4. Guttier. Canonicar. lib. 1. cap. 1. num. 137. Garcia sup. n. 118. Monet. num. 32. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 82. n. 15. Gratian. disceptat. cap. 591. n. 38. Bonacina. disf.

Cancell. gloss. §. 9. num. 15. omis. pluribus, quos cumulat Barbosa de Canonic. cap. 24. n. 42.

Docemur à D. Covarruvias id obtinere, si carceretur Canonicus in oppido sue Ecclesiae: quod communiter prætermittitur, & expreße à Trull. merito refutatur; quid enim interessit, quo in loco sit carceratus Beneficiarius, si detineatur inculpabilis, & violenter à civitate abire compellitur, & sicut interessentia, ita & residencia per injuriam privatur? Solum igitur erit inspicendum, utrum antequam in vincula conjiceretur, erat solitus interessit, ut advertit Trullench num. 2. in fin. Est observanda notabilis declaratio Sacrae Congregationis, quam refert Garcia num. 363. ex qua apparet, in dubio distributiones esse carcerato cum effetu tradendas usque ad primam sententiam, quia si damnatus fuerit, quanvis appellat reus, solutio suspeditur; & si per superiorem absolvatur, ager ad distributiones, quas interim non perceperit. Cujus declarationis meminere Trullench, Armendariz. & alii.

Justè carceratum accipere debemus, vel injustè, 55 juxta veritatem, an scilicet reus deliquerit, ut vinculis subjici mereretur. Unde licet judex non legitimè absque indicis ad capturam processerit, capit verè delinqüens distributiones lucrari non poterit. Rursus etià judex rete Beneficiarii capi jussit propter indicia, eundemque juxta allegata, & probata jure damnaverit, cum vere innocens foret damnatus, hic licite lucrabitur distributiones. Hurtad. de resident. lib. 5. refol. 3. subrefol. 8. §. 2. num. 2. 3. Monet. dicit. quest. 5. ex num. 80. & alii apud Hurtadum, ubi num. 4. utrum huic sic damnato cæteri Canonici amissas distributiones valeant condonare, cum haec condonatio quoad non interessentes prohibeatur, sicut præmisit supra, num. 8.

Vers. Duodecimò hinc eriam.

56 Majore excommunicatione innodus fucus fructibus Beneficii, ita & distributionibus carere debet. Trullench in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 11. numer. 1. Monet. de distrib. quotid. part. 2. quest. 15. num. 18. Garcia de Benefic. part. 7. q. 13. num. 125. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. §. 9. numer. 123. & plures alii apud Barbos. de jur. Eccles. lib. 3. cap. 18. num. 72. & de Canonic. cap. 22. n. 2. quod ampliat num. 3. etià sententia excommunicationis appelletur, cum Monet sup. numer. 20. & alii: & ita verum erit, nisi ante prolationem, tanquam a futuro gravamine fuerit provocatum, quia omnes excommunicationis effectus suspenduntur; imo potius nulla censetur. Salgad. de Reg. protœct. part. 2. cap. 5. num. 18. cum seqq. & dixi Præficar. cap. 23. num. 17. Nec proderit excommunicato ad distributionem perceptionem, quod per coadjutorum rem inserviat. Gonzal. ubi proxime, num. 125. Disputant Theologi, an excommunicatus toleratus qui Divinis interessit distributiones lucretur? Affirmativam sententiam probabilem afferunt Trullench ubi proxime, Sanch. de matr. lib. 3. disf. 51. num. 12. Bonacina. de censur. disf. 2. quest. 2. punct. 4. §. 2. num. 2. Hurtad. de resident. lib. 5. refol. 3. §. 9. ex n. 2.

Excommunicatus innocens distributiones quaerit, ac si choro interesset. Trullench sup. numer. 2. Hurtad. d. §. 2. subf. 8. num. 10. Sanch. Consil. Moral. lib. 2. cap. 2. dub. 92. num. 4. Guttier. Canonicar. lib. 1. cap. 1. num. 137. Garcia sup. n. 118. Monet. num. 32. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 82. n. 15. Gratian. disceptat. cap. 591. n. 38. Bonacina. disf.

Idem erit etsi non ita egeat, si per eum non stet quoniam absolutionem impetrat. Barbosa ibidem, Surd. n. 9. Gracian. 98. 104. & 105.

Ibi: Obiter tamen illud non prætermittam.

Obligatio recidandi Officium Divinum provebit vel ex Ordine sacro, vel ex perceptione mercenarii. Sanch. consil. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 71. num. 4. Quoad primum inter omnes convenit, quod Clericus in Sacris excommunicatus, inter dictus, suspensus, depositus, & etiam actualiter degradatus, a penitentiâ Officium Divini non eximitur. D. Covar. in cap. Alma mater, §. 3. numer. 10. de sent. excomm. in 6. Patr. Suar. de censur. disf. 12. set. 2. num. 14. Trullench. in Decalog. lib. 1. cap. 7. dub. 12. §. 2. num. 3. Letiū de just. & jur. lib. 2. cap. 37. dub. 9. Surd. de alment. tit. 1. quest. 82. in fin. Excommunicatus vero, non publice in choro, sed privatim debet recitare, quia nequit dicere, Dominus vobis cum; nam per haec verba cum Fidelibus communicat, quod illi non licet. D. Covar. Trullench, & alii.

Quoad secundum de Beneficiario non percipiende fructus, quando Horas Canonicas recitare teneatur, tradidit fusa Sanch. d. dub. 71. cum multis seqq. Trullench d. dub. 12. §. 3. num. 22. Bonac. de Hor. Canonic. disf. 1. quest. 2. punct. 4. num. 24. 25. Azor. Inst. moral. tom. 1. lib. 10. cap. 4. quest. 6. & plures, quos congerit Garcia part. 3. cap. 1. n. 227. Ex quibus obiter adnotandum primò, quod excommunicans iuste, vel injuste officium Divinum ratione Beneficii teneat recitare. Trullench. ubi proxime, Sanch. dub. 73. n. 3. & communiter omnes. Secundò privatus Beneficio etiam ob crimen, a recitandi onere prorsus eximitur, nisi aliunde obligetur Sanch. num. 4. Tertiò, si Beneficiarius suspendatur, aut fructibus ad tempus privetur in pœnam ambiguitur de obligatione recitandi. Eum exoneratum tentit Sanch. dub. 74. n. 2. differt probabilius Trullench dicit. num. 22.

Ibi: Sic & licet Ecclesiasticum.

Est controversum, an qui tenue beneficium obtineat, ad pensum Divini Officii sit attritus? Afirmat D. Covar. cui accedunt Patr. Suar. de Religion. tom. 2. lib. 4. de Hor. Canonic. cap. 21. num. 3. Dian. refol. 9. & part. 5. tract. 1. refol. 25. Garcia de Benefic. part. 3. cap. 1. num. 39. Barbosa de offic. Paroch. part. 1. cap. 10. num. 2. Vivian. in Prax. Jurif. patron. lib. 15. cap. 3. numer. 43. apud quos quamplurimi referuntur: quia opinio magis tua, communis, ac vera est. Contraria tamet tenuerunt non pauci ex neotericis, & ex antiquis aliqui Sanch. de cap. 2. dub. 66. n. 3. Hurtad. de resid. lib. 5. refol. 9. subrefol. 15. ex n. 17. & alii quos recenset Garc. n. 38. Hurtad. n. 5. Barb. n. 3. Tertia fuit sententia Letiū de just. & jur. lib. 2. cap. 34. n. 169. qui tenuit Beneficiarium satisfacere, si diebus Dominicis, aut festis reciteret pro quantitate fructuum quos percipit, quod valde probabile exitimat Trullench d. §. 3. num. 15. ubi præcedentem utramque opinionem etiam admittit.

Beneficiarius nullā censura irretitus, qui absque propria culpa aut facto nullus capit fructus, ab onere recitandi liberatur. Sanch. aub. 71. n. 4. Garcia d. cap. 1. num. 45. nisi spem probabilem habue-